

digheber tilstede, som gjør det ønskeligt at foretage Afvigelser, om end af momentan Beskaffenhed, saa dog virkelige Afvigelser fra den almindelige Drift til Behvemmelighed for Publikum og til Indtægt for Jernbanerne. Saadanne Bestemmelser vilde man jo ikke kunne tage, dersom Løstjerne skulde fastslaaes, og man derigjennem havde faaet en bestemt Sum paa Budgettet. Men det viser sig især tydeligt overfor Godsstjerne, at det er umuligt at fastsætte bestemte Priser. De maa rette sig efter, hvad Hændelsens og Industriens Krav medføre. Der kan til enkelte Løstjerne udvilles sig en Industri paa enkelte Steder, som fortjener, at der tages Hensyn til den, ogsaa i den Henseende, at den bringer Jernbanen en bestemt Indtægt; men man vilde under den omtalte Forudsætning være afstaaeren for at kunne tage Hensyn til saadanne Forhold. Dernæst har ogsaa Gods-klassifikation en overordentlig Indflydelse paa Løstjerne, og den maa holdes i Overensstemmelse med den Klassifikation, der bestaar paa tilgrændsende Jernbaner i andre Lande. Forandringer paa det ene Sted kunne ikke godt foregaa, uden at der foregaa lignende Forandringer paa et andet Sted. I den Henseende maa der overlades Bestyrelsen Leilighed til at kunne træffe Foranstaltninger, saaledes at der bliver nødvendig Overensstemmelse med, hvad Tilfældet er andre Steder. Det vil vistnok erkjendes, at af disse Hensyn vil det være umuligt at forelægge for Rigsdagen til Vedtagelse paa Finantsloven et Budget, som blev Andet end et rent Skindbudget. Den nuværende Opgivelse af Indtægter og Udgifter støtter sig til en Probabilitetsberegning, og skjøndt man ikke alene kan støtte sig dertil, har det dog sin Betydning, og det har meget ofte vist sig, at man derigjennem nogenlunde har truffet det Rette, altsaa derigjennem har givet Repræsentationen en dog nogenlunde sand Mening om, hvilket Udbytte der vil kunne blive af Jernbanetrafikken i et følgende Aar. Jeg tvivler paa, at Repræsentationen igjennem Forslaget paa at faae et rigtigt Budget, støttet paa Beregningen af en anden Natur, kan faae noget Mere; men det er ganske vist overordentlig besværligt for Bestyrelsen bagefter at skulle motivere og søge Efterbevilling i det Uendelige paa saadanne Postar, som ville blive næsten gennemgaaende overfødne.

Svar: Jeg tror, at den ærede Minister har misforstaaet mig endel. Det var ikke min Lante, at et saadant Budget i den Grad skulde være bindende, at der ikke kunde ske Forandringer deri. Jeg sammenlignede det udtryffeligt med andre Institutioners Budgetter, hvor der ogsaa under Aarets Drift maa ske store Forandringer; men den Siendommelighed, der er ved det Budget, som bliver forelagt, er mig i høi Grad imod, nemlig at det aldeles ikke har nogen som helst Gyltighed. Den ærede Minister mente, at det allerede

skulde udarbejdes i Juli Maaned; men jeg tror ikke, at han har fuldstændig Ret heri; thi vel skulde Budgetterne udarbejdes en Tid, før Finantsloven kan blive forelagt, men det er dog ikke saa længe forinden. Jeg tror i det Hele taget, at, naar den ærede Minister vil sætte sig ind i den Maade, hvorpaa Budgettet og Regnskabsvæsenet bliver behandlet i lignende Institutioner, vil han se, at der nok kan gaas ud fra det Grundlag, som er givet Rigsdagen i det forelagte Budget, og at der nok maa kunne gives Forklaring over Uoverensstemmelserne, saaledes at Rigsdagen kan blive bekendt med, om der har fundet andre Udgifter og andre Indtægter Sted end dem, som bleve vedtagne, dengang Budgettet blev fremlagt. Jeg tror derfor, at det Samme meget godt maa kunne gjælde om Jernbanevæsenet, som f. Ex. om en Handels- og Fabrikdrift.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og Sagens Overgang til anden Behandling fattedes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 46 St.

Sessen: Jeg tillader mig at foreslaa, at der nedsættes et Udvalg i denne Sag, bestaaende af 5 Medlemmer.

Da Ingen ønskede at udtale sig over det saaledes fremsatte Forslag eller at fremsætte et andet, gik man til Afstemning, hvorved

Sessens Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 5 Medlemmer vedtoges enstemmig med 42 Stemmer.

Man gik derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: Forslag til Lov om en Udvidelse af Rentegarantien for den lolland-falsterske Jernbane.

(Lovforslaget findes i Tilleg A, Sp. 1423 ff.)

Slytte: Da dette Lovforslag foreligger her, synes jeg, at det kunde være passende at fremkomme med nogle faa Bemærkninger ikke i Anledning af selve Rentegarantien, men i Anledning af Overfarten ved Sundet mellem Falster og Sjælland. Overfarten derne er saa meget simpel, saa at man vist kommer til at foretage yderligere Skridt for at faae den noget bedre. De smaa Fartøier derne kunne, naar Gods-transporten er stærk, paa ingen Maade besørge den hver Dag, og de blive da saa overlæssede, at, naar der er Personer med, kunne disse hverken faae Plads i Kabytten eller paa Dækket. Jeg skulde derfor gjerne bede den ærede Minister om